

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΞΕΜΟΥΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

“Η κόρησα με πήρε σπίτι της, μου πρόσφερε ποσά και προσπάθησε να με παρηγορήσει. Μά είνε όλα μάταια... Καταλυβαίνομ πειά καλά πώς ή δυστυχία δέν θά μ’ άφήσει ποτέ... ‘Ο Θεός δέν θέλει να ετύχησω !.

“Όταν γύρισα στο ξενοδοχείο ελπα στον Ζάκ όλα δσα συνέβησαν. Προμένα να με παρηγορήσει μά ο πόνοσ του ήταν τόσος πού δέν είχε τη δύναμη παρά να μου άνοιξη την άγκαλιά του και να με σφιξη κλαίγοντας μέσα σ’ αυτή, κλαίγοντας σάν μικρό παιδί...

(‘Από τό ‘Ημερολόγιο της Λιάνας Σαβάζ)

(Συνέχεια)

“Αν ή ζωή μου δέν ήταν χορήσιμη σέ δυό ανθρώπους αυτή τη στιγμή, στον ‘Ερνέστο πού πεθάνει με τόν ποθο να με δει και στον Ζάκ πού ζει ελπίζοντας να χωρή λίγη άγάπη μαζί μου, άνημουνα μόνη, κατατομή στον κόσμο θ’ αυτοκτονούσα !...
— Τι την θέλω τη ζωή ;
— Ούκωνά στον ‘Ερνέστο υπορω να γυρίω πειά, ούτε κοντά στον Ζάκ, μπορω να μείνω.
Στό Παρίσι, οι γυναικοί μας έμαθαν κι’ άλλες τ συνέβη και σχολιάζουν τό γεγονός εις βάροσ μου...
Τί θα γίνει ;...
“Εκείθσα κοντά στον Ζάκ και του μίλησα με γλυκιά φωνή για να μη τον απέλπιω για τό ζήτημα αυτό. “Εσπυσε τό κεφάλι του και μου ειπε με ύπόκομη και λυπημένη φωνή :
— Καμε όποισ νομιζεις καλύτερα, Λιάνα. Θά συμφωνήσω μαζί σου δι’ α’ άποφασίσης...
— Ζάκ, του ειπα, τό σκάνδαλο γύρω μας έφούντωσε. Πρέπει να πάρουμε μά άποφασί. Πότε πει να χωρίσουμε για λίγο καιρό.
— Ένοωθ Ζάκ, πώς δέν πρέπει να μένοουμε μαζί, δέν είνε σωστό... Δέν πρέπει να δίνουμε άποφασί στον κόσμο να μας μακολογή... Δέν συμφωνείς μαζί μου, άγαπημένη μου ;
— Ναι, Λιάνα, έχεις δίκιο. Θά κόμω ό,τι μου ζητήσης...
— Πρέπει να χωρίσουμε Ζάκ, όσο να δούμε τι θ’ άπογίνη, πώς θ’ άποτελειώση αυτή ή ιστορία...
— Ναι, Λιάνα, να χωρίσουμε...
Μου τό ειπε αυτό και τό μάτια του βούρκωσαν.
Τόν έσφιξα στην άγκαλιά μου και προσπάθησα να τόν παρηγορήσω...
— ‘Ησύχασε, άγαπημένη μου. Μη μου σπαράξεις την καρδιά. Δέν χάθηκε κάθε έλπίδα άκόμη. Δέν μάς εγκατέλειψε έντελώς ο Θεός. Σου ειπα πώς πρέπει να χωρίσουμε, ένθ πραγματικώς θά ειμαστέ πάντα μαζί, θά βλέπομαστε καθημερινώς. Πές μου, πώς ησύχασες, άγαπημένη μου. Πές μου πώς έχεις εμπιστοσύνη σέ μένα, πώς δέν έχασες την πίστι σου στον έρωτά μας...
Μ’ άγκάλιασε, σήκωσε τό μάτια του στά μάτια μου και μου ειπε :
— Λιάνα, θά σ’ αγαπώ όσ την τελευταία στιγμή της ζωής μου, θά σ’ αγαπώ όσο ζω, τίποτε δέν θά μπορέσει να σβήση τόν έρωτά μου για σένα, σού τό όρκίζομαι...
— “Ο, σ’ εδωχορωθό Ζάκ !. Είσαι τόσο καλός.
Σ’ εδωχορωθό...“Η καρδιά μου είνε δική σου, άγαπημένη μου... Τίποτε δέν θά μπορέσει πειά να με χωρήσει... “Ο, τι έγινε, έγινε Ζάκ. ‘Η άγάπη ή ή συμφωνία μάς έχουν ένώσει για πάντα... Σήμερα όμως, Ζάκ, τά πράγματα μάς επιβάλλουν να φανούμε λογικοί... Δέν συμφωνείς μαζί μου, άγαπημένη μου ;
— Ναι Λιάνα ; Θέλεις να μείνεις σ’ ένα ξενοδοχείο, μόνη σου ;
— “Οχι, σέ ξενοδοχείο Ζάκ. Σκέπτομαι να πάω να μείνω στην κόμησα. Τί λές, Ζάκ ;
— Σκέπτομαι πολύ λογική άγάπη μου.
— “Ετσι Ζάκ θ’ άποφύγευμε τις μακολογιές του κόσμου και θά βλέδομαστε κι’ όποτε θέλοουμε...
— Ναι Λιάνα, έχεις δίκιο...
Μίλησα άρκατη άκόμη ώρα μαζί του, τόν καθησύχασα έντελώς και τώρα δέν μου μένει παρά να καλέσω τηλεφωνικώς την κόμησα. “Ετσι θά μετακομίσω σπίτι της. Κ’ έτσι και τόν ‘Ερνέστο θά

βλέπω και τόν Ζάκ θά συναντώ συχνά.

(‘Απ’ τό ‘Ημερολόγιο του Ζάκ Μονέ)

“Όλα γύρω μου έπεσαν σ’ έρεϊκία. Νάμαι κάλι μόνος μου. ‘Η Λιάνα φεύγει για να μείνη κοντά στην κόμησα κ’ έχει βέβαια δίκιο να τό κάνη αυτό, γιατί ο ‘Ερνέστος είνε ζήτημα άν θά ζήσει...
“Ετσι πού ήσαν τά πράγματα δέν ξέρω, δέν μπορω να μαντέψω τί θι γίνει στό μέλλον ;
Θά με λυπηθί ο Θεός ;
Θά θελήση να χωρή κι’ έγώ την άγάπη, την όποια τόσο έπόθησα, για την άγάπη, για την όποια έδυσίασα τό πάντα, έδυσίασα τόν καλύτερο μου φίλο ;...
“Όλα γύρω μου τ’ βλέπω μ’ εύρα !
“Εργονται στιγμές πού νομίζω πώς θά παραφρονήσω !
“Η λύπη με πνίγει, ή άπελπισία με άναστατώνει !...
“Αν δέν ειχα την έλπίδα πώς όλα θά τελειώσουν καλά, άν δέν έλάτρευα την Λιάνα, θά έτελειώσα τη ζωή μου με μά σφαίρα πιστολιού !...
~~~~~  
(‘Από τό ‘Ημερολόγιο του ‘Ερνέστου Σαβάζ)

(‘Από τό ‘Ημερολόγιο του ‘Ερνέστου Σαβάζ)

Είμαι λίγο καλύτερα. Παρ’όλοσ να πεθάνω !. Μά ό,τι έκαμα τό έκαμα βε αιος πώς ή Λιάνα βρισκόταν κάπου εδω, σιαά μου... Ναι, ‘αι, τό εισθάνθηκα καλά αυτό, τό έννοωσα καλά. ‘Η Λιάνα βρισκόταν στό σπίτι... Δέν μου τό ειπε κανένας αυτό, μά τό έμάντευα μόνος μου, δέν με γελοός ή προαισθήσι μου...  
Ναι, ή Λιάνα γύρισε. Θά την δω ! ‘Ο άντιγύρωσά τό μάτια της. ‘Ο άκούσω τη φωνή της. Τη γλυκεριά της φωνή... “Ας γίνει αυτό κι’ ό, πεθάνω. Δίγη ζωή μου μένει άκόμη, τό καταλαβαίνο καλά. Μά δέν με μέλλει, Θεέ μου ! “Ας την δω, ό, την νοιώσω, πλάι μου, κι’ ό, πεθάνω !...  
~~~~~  
(‘Απ’ τό ‘Ημερολόγιο της Λιάνας Σαβάζ)

Βρισκόμαι εδω και μια ώρα σού σπίτι της κομήσης. ‘Ο Ζάκ με συνάδ υσε ό, εδω, κάθως λίγο μαζί μας και κατόπιν έφυγε...
Κατέβηκα μαζί του όσ την πόρτα. Προσπάθησε να τού δασω άόρωσ, να τόν ένιχίσω. Φαινόταν τόσο λυπημένος !...
“Η κόμησα θά βγη σέ λίγο και θά περάση απ’ τόν ‘Ερνέστο. “Αν τόν βρη καλύτερα θά προσπαθήσω να τόν προτομώση για την συνάντησί μας. Δέν πρέπει να ταραχθί όταν με δει, είνε άνάγκη να άποφύγευμε τάς συγκινήσεις...
Μά δαναη συγκίνηση, μάς ειπε ο γιατρος, θά μπορούσε να τόν θανατώση ! Και δέν τό έλεω αυτό, δέν θέλω, Θεέ μου, να γίνει ή αιτία του θανάτου του...
~~~~~  
(‘Απ’ τό ‘Ημερολόγιο της κομήσης Ρ...)



“Ερχονται στιγμές πού νομίζω πώς θά παραφρονήσω !.

(‘Απ’ τό ‘Ημερολόγιο της κομήσης Ρ...)

Είδα τόν κ. Σαβάζ. Εύτυχώς είνε πειό ήσυχος, είνε καλύτερα ; ‘Η κατάστασις του έβελτιώθηκε παρά την άπεριστοφία πού μας να σηκώθη. Πριν του μίλησω έγώ για την Λιάνα, μου είπαμε αυτός. Είνε βέβαιος πώς ή Λιάνα γύρισε, πώς βρισκεται στό Παρίσι, πώς πήγε σπίτι του...  
— Ναι, μου ειπε, ήρθε, τό καταλαβαίνο... “Αχι πόσο την εύγνωμώ γι’ αυτό ! Πέστε της νδρθη, κόμησα, σάς παρακαλώ, σάς ικετεύω...  
“Υστερα από αυτό δέν μποροήσα πειά να τού κρύψω τίποτα. “Αναγκάσθηκα να τού πω την αλήθεια...  
— Ναι, φίλε μου, τού ειπα. “Ησύχαστε. ‘Η Λιάνα γύρισε άρδέσως μόλις έμαθε πώς είστε άρρωστος...  
— Καί θά σβή να με δει ; ‘Ερση ; ...  
— Ναι, κ. Σαβάζ.  
— “Ηρθε κι’ άλλες. Δέν είν’ έτσι ;  
~~~~~  
(‘Από τό στ)